

Корисници републичке социјалне помоћи од недавно су изложени опасности да изгубе овај новчани приход у случају да одбију задужење које им додели матични центар за социјални рад, а оно подразумева радно ангажовање, лечење или додатно образовање. У општини Нова Варош, према евиденцији Центра за социјални рад, до краја октобра сталну новчану социјалну помоћ из републичке касе примило је 268 лица (131 породица) од којих је 109 радно способних. У Србији има 267.000 корисника социјалне помоћи, од којих је 147.000 способно да ради и на тај начин врати друштву оно што им оно обезбеђује, а то је 1,1 милијарду динара месечно за републички, и око 1,2 милиона динара за локални ниво колико се издваја за сталну НСП.

У општинском Центру за социјални рад истичу да ако радно способни носилац домаћинства које је корисник социјалне помоћи одбије да ради, казна ће му за прво одбијање бити умањење новчаног износа, док је за друго одбијање санкција престанак исплате. У овој установи додају да ова мера, међутим, неће ићи на штету осталих чланова породице. – Носилац права добија 7.850 динара месечно, на то сваки пунолетни члан домаћинства прима још 3.800 динара, а сваки малолетни још 2.400. Он може да умањи своју надокнаду, али се не може узети детету, нити детету може бити ускраћена социјална помоћ због тога што су мајка или отац неодговорни или неће да раде – појашњава социјална радница Бранка Рвовић, водитељка случајева сталне НСП. Она каже да су овдашњи корисници НСП прилично обавештени на ову тему и да не пружају отпор за радно ангажовање, али да је већи проблем упослити самохране родитеље (на евиденцији их је 23), који се најчешће правдају да за тих неколико сати радне обавезе немају где да оставе децу.

Одлуку о радном ангажовању корисника једнократне социјалне помоћи која се исплаћује из локалног буџета, Скупштина општине Нова Варош је, на препоруку ЦСР, а у складу са сугестијама ресорног министарства, увела још у априлу ове године. Она је код једног дела носилаца овог права изазвала поприлично незадовољство. Према тврдњама Алме Чичић, социјалне раднице ангажоване, између осталих, и на овим пословима, да је до краја новембра ове године од стране ЦСР укупно издато 896 решења (реч је о 553 породице) којима се признаје право на једнократну новчану помоћ. – Различити су основи за доделу помоћи, од куповине основних животних намирница, лекова, уџбеника, преко огрева за старија лица кориснике НСП, до трошкова ђачке кухиње, интерната и слично. У периоду од јануара до новембра 2014. за ове намене је из општинског буџета опредељено око 7,4 милиона динара – каже Чичић. Он истиче да је од укупног броја корисника једнократне новчане помоћи радно способних око 300, али да на сва та лица у

ЦСР не могу да рачунају јер већина њих живи на прилично удаљеним подручјима по селима. – Генерално нису баш расположени за радно ангажовање, од десет позива, рецимо, одазове се њих троје – додаје Чичић.

Иначе, Уредба Владе односно одлука локалне самоуправе којима се радно способним корисницима социјалне помоћи намећу радне обавезе наишла је на осуду доброг дела јавности широм Србије уз аргументацију да би она могла утицати на додатно осиромашење у друштву.

- Ефекат је управо супротан јер се маргинализованим друштвеним групама пружа могућност да својим радом нешто промене, чак и додатно зараде. Ово је начин да се радно способни корисници социјалне помоћи активирају, да им се да подстицај да покушају да изађу из зачараног круга сиромаштва и да се радом препоруче заједници. Није занемарљива ни тенденција да социјална помоћ постане трајна категорија или „занимање“, једини извор прихода због којег се за послом сувише и не трага. Идеја је и да се радно способни евентуално својим радом и залагањем препоруче послодавцима, али и да се укључе у обуке, програм функционисања образовања, јавне радове – каже у изјави за наш лист Јелена Лековић, директорка општинског Центра за социјални рад и истиче: - Овај систем би требало да направи јасну разлику између оних којима је помоћ заиста потребна од оних којима није. У Србији је данас најмање десет посто оних који би одмах могли да буду „скинути“ са списка социјално угрожених. Слична је ситуација у нашој средини, тако да очекујемо да ће број корисника социјалне помоћи и на нашој евиденцији прилично смањити.

У Центру за социјални рад истичу и да су, на основу скупштинске одлуке, а у складу са правилником о радном ангажовању радно способних корисника социјалне помоћи, потписали споразум са Дирекцијом за изградњу, која по потреби ангажује кориснике, углавном на јавним радовима, али да је тај вид садашње остварен и са неким другим установама на локалу.